

JOURNAALTJE

STICHTING ONTWIKKELINGSSAMENWERKING N.O.-BRAZILIË

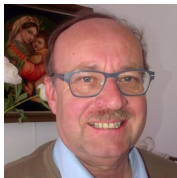
Secretariaat: Voordeldonk 74 – 5721HM Asten.
Telefoon: 0493-693545
Redactie: Greveslag 52, 6662 VC Elst (Gld).

Penningmeester: Greveslag 52 – 6662 VC Elst.
Rabobank Elst. Rek.nr. NL 17 Rabo 0116 8924 12
Website: www.sonob.nl

Inhoud

Woord van de voorzitter	pag 1
LCAA en crèche	pag 1
Brieven voor de donateurs van SONOB	pag 2
Bernadetteschool	pag 3
Het verhaal van Rita Bezerra Nunes	pag 3
Woord van de redactie	pag 4

Woord van de voorzitter

Op 1 juli 2015 heeft John van Dijk de voorzittershamer van SONOB aan mij overgedragen en is het voor mij thans de eerste keer dat ik als voorzitter - naar goed gebruik - het openingswoord van dit Journaaltje voor mijn rekening mag nemen.

Het past hierbij in de eerste plaats om een hartelijk woord van dank uit te spreken aan John, die vele jaren werkzaam is geweest als bestuurslid én als voorzitter van SONOB. John heeft ontzettend veel voor SONOB betekend en al zijn jaren als voorzitter hebben zich gekenmerkt door een ongekennde en enthousiaste inzet voor hetgeen hij zelf erg belangrijk vond: de allerarmsten in Alagoas. Als bestuur hebben wij op gepaste wijze afscheid van hem en zijn vrouw Riet genomen en hem daarbij uitdrukkelijk bedankt voor alles wat hij voor SONOB heeft gedaan. Het siert John dat hij bij zijn afscheid ook nog eens zorgde voor een mooi afscheidscadeau voor SONOB zelf. Via zijn inzet en bemiddeling ontving SONOB van de Stichting Weldoen uit Bergambacht een donatie van € 9000,- voor het werk van SONOB. Een groot bedrag, dat wij goed kunnen gebruiken om ons werk in Brazilië te kunnen realiseren. John: van harte dank!

Toen mij gevraagd werd het voorzitterschap van John over te nemen heb ik daar - na enige bedenktijd omdat ik nog maar kort lid ben van het bestuur - uiteindelijk volmondig en van harte mee ingestemd. Na een werkzaam leven als directeur / bestuurder van verschillende verzorgingshuizen, verpleeghuizen en thuiszorgorganisaties lag er voor mij een nieuwe uitdaging om mij in te zetten voor zaken, waar ik een grote affiniteit mee heb. Dat is dan SONOB geworden. Samen met u en mijn bestuursleden wil ik

graag mijn best doen om de doelstellingen van SONOB in Brazilië zo goed mogelijk te realiseren. Dit alles met respect voor de mensen, waarvoor wij het uiteindelijk samen met zijn allen doen: de allerarmsten in Alagoas. Dat alles vanuit het perspectief dat de beste ondersteuning nog altijd dient aan te sluiten bij de eigen initiatieven en de eigen verantwoordelijkheid van de Brazilianen zelf, waardoor het werk van SONOB een breed draagvlak verkrijgt en dus zo optimaal mogelijk kan zijn.

Voor mijzelf is het van belang zo snel als mogelijk goed ingewerkt te raken bij SONOB en bij al de activiteiten die in Brazilië worden ondersteund. Van mijn medebestuurders ontvang ik hierbij gelukkig alle medewerking. Om echter een heel goed beeld te krijgen heb ik ook besloten om mijn verblijf in Rio de Janeiro, dat al een tijd terug is afgesproken, te combineren met een bezoek aan Alagoas, waar ik samen met Zr. Lourdes van gedachten hoop te wisselen over SONOB en de verschillende projecten daar te bezoeken.

Op het moment dat u dit Journaaltje ontvangt ben ik al in Brazilië. Vanuit een warm en zeer zonnig Alagoas wens ik u en de uwen van harte een "Feliz Natal e Paz no Ano Novo"!

Pieter Smulders

LCAA en Crèche

In een van de vorige Journaaltjes heb ik mij al voorgesteld.

Even in het kort: ik ben Maria Sterken en vanaf begin 2014 deel gaan uitmaken van het bestuur van SONOB, waarbij de portefeuille contactpersoon LCAA en Crèche aan mij toevertrouwd werd.

Nadat ik, samen met Theo en onze zoon Paul in september 2013 een bezoek gebracht had aan LCAA in Palmeira dos Índios, werd mijn interesse in SONOB alleen maar groter.

Onder begeleiding van zuster Lourdes en de leidinggevende daar, kregen wij een rondleiding door het kindertehuis. De ontvangst was hartverwarmend.

De kinderen zagen er keurig netjes uit maar vooral de blije gezichtjes spraken boekdelen. Ook het tehuis was heel ordelijk en schoon. Een groot compliment voor de leiding en hun

assistentes, die zoveel voor deze kinderen betekenen. Voor ons was het heel duidelijk, hier heerste structuur, orde en netheid, maar vooral ook heel veel warmte, liefde en aandacht.

Omdat ik het belangrijk vind (net als alle overige bestuursleden) dat de donateurs van SONOB weten dat hun bijdrage goed besteed wordt, ben ik een aantal maanden geleden begonnen met het persoonlijk benaderen (weliswaar telefonisch) van deze voor de SONOB zo belangrijke personen.

Helaas heb ik niet alle juiste telefoonnummers en daardoor een aantal mensen nog niet kunnen bereiken.

Aan verschillende donateurs heb ik de vraag gesteld, of er misschien belangstelling is, om één keer in de twee jaar een bijeenkomst te organiseren voor en met alle donateurs. Hierbij kunnen dan onderling ervaringen uitgewisseld worden en mogelijk leuke contacten ontstaan.

Omdat het klooster in Asten zo'n beetje de basis is van de kloosterorde in Brazilië, is dit misschien een goede locatie om daar zo'n bijeenkomst te houden. Uiteraard indien dit in het klooster mogelijk is.

Graag zou ik dan ook willen weten of hier belangstelling voor is. Wellicht kunnen we dan ergens in 2016 zo'n bijeenkomst plannen.

Verder wil ik vragen of alle donateurs, indien zij dat zelf willen, hun juiste adres, telefoonnummer en evt. mailadres door willen geven. Hiermee kan het adressenbestand weer actueel gemaakt worden.

Alvast heel erg bedankt.

In januari 2016 gaan wij weer op bezoek in Brazilië, waarbij ook LCAA op de agenda staat. T.z.t. zal ik hierover een verslag schrijven.

Namens SONOB, maar vooral ook namens alle kinderen die zo'n belangrijke steun van u ontvangen, heel hartelijk bedankt.

Doorgeven gewijzigde, c.q. aanvullende persoonsgegevens.

Suggesties of opmerkingen zijn natuurlijk ook altijd welkom.

Maria Sterken,
Termeerstraat 3
5735 CP Aarle-Rixtel.
0492-381680
mariasterken@hotmail.com

Dit kan natuurlijk ook altijd via onze secretaris Henk van Hoof.

Gegevens vermeld op voorkant Journaaltje.

Maria Sterken

Hieronder plaatsen we een 2-tal brieven van kinderen die in het LCAA zitten.

Brieven voor de donateurs van SONOB

LCAA: LAR DA CRIANÇA (opvanghuis voor kinderen)

Voor: Donateurs van SONOB

Van: MIKAELLY DA CONCEIÇÃO VIEIRA

DATUM: Juni 2015

Beste donateurs,

Met deze brief wil ik u zeggen hoe belangrijk dit instituut voor mij is. Ik krijg daar alle

hulp die ik nodig heb, bijvoorbeeld op het gebied van gezondheid, voeding en opvoeding. De zusters staan altijd vol toewijding aan de kant van de kinderen die naar dit instituut komen. Wij leren hier goede keuzes te maken en we krijgen kracht om het leven

aan te kunnen. We gaan hier om met personen die heel goed begrijpen, hoe mensen die het in het leven moeilijk hebben, zich voelen. Dit instituut is ook heel belangrijk voor mij omdat ik hier de gelegenheid krijg dingen te leren zoals ik hierboven heb aangevoerd en zaken als handwerken. Dat leert ons in een goede conditie te komen om de moeilijkheden van het leven te overwinnen.

Op al die gebieden is het opvanghuis heel belangrijk voor mij. Ik hoop dat dit instituut altijd zal blijven bestaan en dat er altijd mensen zullen blijven die met Gods wil kinderen willen helpen die dat hard nodig hebben.

Ik ben heel dankbaar voor alles en allen die samenwerken met het Opvanghuis voor meisjes.

Bedankt!!!

Mikaelly da Conceição Vieira

*Van: Michele da Conceição Vieira
Datum: 09/07/2015*

Bedankje voor de weldoeners van SONOB

Ik ben Michele da Conceição Vieira; ik ben 7 jaar geleden in het opvanghuis terecht gekomen. Ik ben nu 12, want toen ik hier kwam was ik al 5 jaar. Daardoor is er veel in mijn leven veranderd. In het opvanghuis krijgen we hulp in de vorm van informaticalessen, schoolvakken, groepsdynamica en we krijgen ook handwerken. We krijgen hier goed te eten, we leren samen te werken met medeleerlingen, leraressen en de zusters (nonnen)

Ik kan zeggen, dat dit mijn tweede thuis is, mijn tweede familie, omdat mijn ouders alcoholist zijn en ik zou niet weten wat er van mij terechtgekomen zou zijn als ik niet in het opvanghuis terecht had gekund. Hier krijg ik alle hulp die ik nodig heb

en ik weet dat de hulp die u aan ons instituut geeft, heel veel kinderen en jongvolwassenen helpt, inclusief mijzelf. Ik bedank alle donateurs.

Michele da Conceição Vieira

Bernadetteschool in de wijk Xucurus goed bezig

In het journaaltje van december 2013 hebt u een artikel kunnen lezen over de zin van ontwikkelingswerk in samenhang met de school die vernoemd is naar ons aller zuster Bernadette v.d. Tillaart. In de wijk Xucurus heeft zuster Bernadette destijds ruim 400 huisjes voor de allerarmsten gebouwd. Ruim 25 jaar geleden heeft

zuster Bernadette in die wijk een school opgericht voor de kinderen van de arme bewoners van de wijk Xucurus. Kinderen waarvan de ouders financieel niet in staat waren hun kinderen naar school te laten gaan. In 2012 heeft de school op kosten van de gemeente Palmeira dos Índios, door toedoen van haar burgemeester, de heer James Ribeiro, een grote opknopbeurt gekregen. Op deze school werkt een heel enthousiast team onder leiding van hun directrice, mevrouw Zinha Santos. Onder de doelgroepen die men in deze school wil bedienen is ook een groep leerlingen met een verstandelijke en/of lichamelijke beperking. Vaak kregen deze kinderen helemaal geen enkele kans een school te bezoeken. De escola irmã Bernadete, zoals de school officieel heet, doet er alles aan om voor alle leerlingen op een pedagogisch, didactisch en methodisch verantwoorde wijze een adequaat aanbod te doen. Voor leerlingen met een beperking heeft de school enkele gespecialiseerde docenten in dienst. Zij proberen zo veel mogelijk uit de leerlingen te halen, door gebruik te maken van de juiste middelen. Zo maken de leerlingen voor de ontwikkeling van hun motoriek gebruik van HAMA kralen. U kent ze wel: kleine plastic kraaltjes in diverse kleuren, die je op een speciale grondplaat kunt rangschikken, waardoor je allerlei figuren en afbeeldingen kunt maken. SONOB heeft geruime tijd geleden een bepaalde hoeveelheid HAMA kralen aan deze school geschonken.

Een paar maanden geleden bestond de stad Palmeira dos Índios 126 jaar en net als voor veel andere dingen is dit voor de Brazilianen al gauw reden genoeg er een feestje van te maken. De docenten die werken met de leer-

lingen met een beperking kwamen op het idee om van HAMA kralen de vlag van Palmeira dos Índios te maken en deze in een speciale bijeenkomst aan de burgemeester aan te bieden, wat onlangs ook is gebeurd. Op de foto's zie je hoe deze vlag op het gemeentehuis wordt aangeboden aan de burgemeester. In het nieuwsbulletin van de gemeente Palmeira

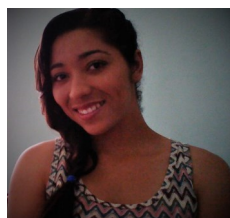
heeft men uitgebreid verslag gedaan van dit heuglijke feit. Zo ziet u maar weer: geld dat u aan ons toevertrouwt wordt goed gebruikt; in dit geval krijgt door uw steun een groep leerlingen die in het verleden structureel tussen de wal en het schip belandde, alle kansen te werken aan hun persoonlijke ontwikkeling, waardoor ze het gevoel kunnen krijgen er net als anderen toe te doen.

Henk van Hoof

Rita Bezerra Nunes

Zoals in het vorige Journaaltje beloofd, hieronder het hele verhaal van Rita Bezerra Nunes.

Mijn naam is Rita, ik ben 23 jaar oud en ik woon momenteel in Palmeira dos Índios, Alagoas, maar ik ben geboren in Batalha. Ik ben studente op de universiteit van Alagoas, waar ik Engels studeer.

Vanaf mijn 6e tot mijn 19e jaar woonde ik in het opvanghuis voor meisjes, LCAA. Dat waren voor mij de belangrijkste momenten in mijn leven, want ik had daar onderdak en ontving er van de zusters mijn op-

leiding. Deze zusters waren voor mij een moeder die ik zelf niet meer had.

Ik kom uit een arm gezin, heb twee broers en mijn hele familie werd opgevoed door de zusters Roberta en do Carmo, die heel veel voor ons gedaan hebben.

Ze voelden onze behoefte om steun en hulp te ontvangen in het droevigste moment van ons leven, toen we onze biologische moeder verloren. Het oudste kind

was 14 en zij moest voor iedereen zorgen. We verkeerden in een heel moeilijke situatie omdat de eigen familie ons niet wilde en kon helpen.

Toen kregen we bezoek van een engel, die door God gezonden was om voor ons te zorgen. Zuster Roberta gaf ons een huis om in te wonen; gaf ons liefde, genegenheid en begeleidde ons tijdens ons leven.

Omdat mijn familie zo groot was, sprak Zuster Roberta met zuster Carmen Lucia. De zusters zorgden ervoor dat er voor mijn zus Penha en mij plaats kwam in het LCAA in Palmeira dos Índios. Vanaf dat moment ging een nieuwe deur voor me open. Een nieuw leven zou beginnen. Ik herinner me nog heel goed mijn eerste dag in het tehuis.

In het opvanghuis kon ik veel vrienden maken; de zusters behandelden me heel goed en ik voelde dat ik er een familie bij had gekregen.

Ik had het voorrecht dat ik werd gesponsord door mijn lieve Nederlandse padrinho, die mij en mijn familie altijd hielp, door oog te hebben voor onze moeilijkheden, en dit heeft eraan bijgedragen, dat ik nu ben die ik ben. Ik moet ook mevrouw Nina Iughetti noemen, die een belangrijke rol in mijn leven heeft gespeeld als adoptiemoeder. Ik heb nu een goede opleiding door de steun van mijn lieve Nederlandse peetvader, adoptiemoeder en zusters, wat ik nooit zal vergeten.

Zonder een thuis, zorg en onderwijs, is er

voor een kind weinig hoop om op te groeien en een betere toekomst te krijgen. En dat dit allemaal mogelijk was in mijn leven, heb ik vooral te danken aan God, die alles via jullie mogelijk heeft gemaakt.

Gedurende de tijd in het LAR, heb ik de gelegenheid gehad om een aantal cursussen te doen. Zuster Carmen heeft zich altijd om ons bekommerd en ervoor gezorgd dat wij nieuwe dingen konden leren en cursussen konden volgen, die door onze Nederlandse peetvader werden betaald.

Gedurende de tijd in het opvanghuis kreeg elk kind het recht en de kans om te spelen, gelukkig te zijn, vrienden te hebben, een thuis te hebben om te wonen, te studeren, geliefd te zijn en een moeder te hebben.

Een van de belangrijkste dingen die ze ons leerden was God te kennen en te bidden,

maar ook dat we zonder God nooit gelukkig kunnen zijn. Waar we ook de eerste communie en de eucharistie konden meemaken, deelnemen aan zondagmissen en deel uitmaken

van een koor om in de kerk te zingen.

Dat ik nu aan de universiteit Engels studeer maakt mij blij en dit is mogelijk gemaakt door alle hulp die ik van jullie heb gehad.

Tot slot wil ik uit naam van mijn hele familie, mijn Nederlandse peetvader en mijn adoptiemoeder Nina Iughetti en natuurlijk ook de zusters bedanken. We zijn dankbaar voor al het goede dat zij voor ons hebben gedaan en ik weet zeker dat God hen zal belonen.

Ik voeg daaraan toe, hoe belangrijk het is om te helpen, en daardoor de glimlach van een kind te kunnen zien en vooral, om dat kind te laten zien dat haar droom werkelijkheid wordt. U kunt het verschil in het leven van iemand maken. Ik ben daarvan een goed voorbeeld.

Woord van de Redactie

Wij danken wederom de sponsoren van het Journaaltje, met name het ROC Ter AA in Helmond voor het kopieerwerk en Hema Asten voor de enveloppen.

De redactie wenst alle lezers van het Journaaltje hele fijne feestdagen toe en alle goeds voor 2016.